

ผลการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทานที่มีต่อทักษะการคิด เชิงบริหารและพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานี*

EFFECTS OF ORGANIZING LEARNING EXPERIENCES BASED ON HIGH-SCOPE CONCEPT USING STORYBOOKS TOWARDS EXECUTIVE FUNCTION AND EARLY CHILDHOOD DEVELOPMENT IN PATTANI PROVINCE SCHOOL

กฤติมา วัชรจินดา*, สรินญา ปุติ, ฮารีซอล ขุนอินคีรี

Krittima Watcharajinda*, Sarinda Puti, Hareesol Khun-inkeeree

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปัตตานี ประเทศไทย

Faculty of Education, Prince of Songkla University Pattani Campus, Pattani, Thailand

*Corresponding author E-mail: krittimanus@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน และพัฒนาการของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนปฐมวัย ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนชุมชนบ้านปูยุด จำนวน 31 คน คัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยหากผลรวมของเกณฑ์คะแนนทักษะการคิดเชิงบริหารอยู่ในระดับต่ำและเกณฑ์คะแนนพัฒนาการไม่ผ่านอย่างน้อย 1 ด้านถือว่าผ่านเกณฑ์ เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินทักษะการคิดเชิงบริหาร (Executive Functions: EFs) 2) แบบประเมินพัฒนาการตามคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย 3) แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน และ 4) แบบบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสังเกตพฤติกรรมเด็กร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและครูประจำชั้นเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมาน ใช้ paired sample t-test วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการใส่รหัสและจัดกลุ่มข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน มีทักษะการคิดเชิงบริหารในภาพรวมและรายด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพัฒนาการของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคปโดยใช้หนังสือนิทาน มีพัฒนาการในภาพรวมและรายด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการคิดเชิงบริหาร, พัฒนาการ, แนวคิดไฮสโคป, การจัดประสบการณ์เรียนรู้, เด็กปฐมวัย

Abstract

The purposes of this research article were to compare the Executive Functions (EFs) of early childhood before and after organizing learning experiences (OLEs) based on High-Scope concept using storybooks and the early childhood development before and after OLEs based on High-Scope concept using storybooks. It was mixed methods research. The sampling was 31 students in early childhood at Pujud Community School, Academic Year 2022. The sampling determined by the simple random sampling. If the sum of EFs score criteria is low and the developmental score criteria failure to pass at least 1 aspect is considered passed. Research instruments were 1) EFs assessment form 2) Developmental surveillance and promotion manual 3) OLEs plan based on High-Scope concept using storybooks and 4) Post-recording form after OLEs. Qualitative data were collected by observing the behavior between the researcher and the classroom teacher. Descriptive statistics using frequency, percentage, mean, and standard deviation inferential statistics used paired sample t-test. Qualitative data were analyzed by coding and grouping data. The research findings were comparative results of EFs of early childhood who received OLEs based on High-Scope concept using storybooks had EFs overall and each aspect after the experiment were higher than before the experiment, with statistical significance at the .05 level and development of early childhood who received OLEs based on High-Scope concept using storybooks had developmental overall and each aspect after the experiment were higher than before the experiment, with statistical significance at the .05 level

Keywords: Executive Functions, Development, High-Scope Concept, Organizing Learning Experiences, Early Childhood

บทนำ

สถานการณ์ระดับสุขภาวะการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กปฐมวัยช่วงวัย 9 เดือน 18 เดือน 30 เดือน และ 42 เดือนยังคงเป็นปัญหา ทุกช่วงวัยมีพัฒนาการสงสัยล่าช้า (ธีรชัย บุญยะสิทธิ์พรณ, 2560) ปี 2562 เด็กปฐมวัย 0 - 5 ปี มีพัฒนาการสงสัยล่าช้าร้อยละ 25.92 โดยเฉพาะด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญาที่สงสัยล่าช้ากว่าครึ่ง เป็นผลมาจากการบริโภคอาหารของแม่และเด็กปฐมวัย การเลี้ยงดูและกิจกรรมทางกายของเด็กปฐมวัย และปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อต่อการดูแลเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่ดีไม่เพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ (คณะอนุกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ, 2562) และปี 2563 เด็กปฐมวัย 0 - 5 ปี มีพัฒนาการสมวัยลดลงกว่าปี 2560 จากร้อยละ 76.78 เป็นร้อยละ 53.1 (สถาบันพัฒนาอนามัยเด็กแห่งชาติ, 2563) โดยเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีพัฒนาการสงสัยล่าช้ารองจากจังหวัดยะลาเพียงเล็กน้อย แต่เมื่อระยะติดตามจังหวัดปัตตานีมีพัฒนาการสงสัยล่าช้ามากที่สุด (กลุ่มรายงานมาตรฐาน, 2565) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวท้าทายเป็นอย่างมากในการหาวิธีการเพื่อแก้ไขปัญหา

ทักษะการคิดเชิงบริหารของสมอง (Executive Functions :EFs) เป็นทักษะสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ IQ EQ และพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ส่งผลต่อชีวิตในระยะยาว เป็นความสามารถในการทำงานขั้นสูงของสมอง ในการกำกับตนเองด้านอารมณ์ ความคิด และการกระทำ ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวม (กัญญา รัตน์ ชูเกลี้ยง และคณะ, 2562) อีกทั้งช่วยพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาและอารมณ์ ทักษะ EFs จึงเป็นทักษะที่ควรปลูกฝัง ฝึกฝน และส่งเสริมแก่เด็กปฐมวัย ซึ่งเด็กปฐมวัยสามารถที่จะเรียนรู้และฝึกฝนได้ดี (นันทา โพธิ์คำ, 2563) จากการศึกษาของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พบว่า เด็กปฐมวัยอายุ 2 - 6 ปี มีคะแนนทักษะ EFs โดยรวมล่าช้ากว่าเกณฑ์เฉลี่ยเล็กน้อยไปจนถึงล่าช้ามากประมาณเกือบร้อยละ 30 นอกจากนี้พบว่า เด็กปฐมวัยเริ่มมีปัญหาพฤติกรรมด้านทักษะ EFs มากกว่าเกณฑ์เฉลี่ยเล็กน้อยจนถึงมีปัญหาย่างชัดเจนมากกว่าร้อยละ 30 มีความสัมพันธ์กับความยากลำบากในการควบคุมกำกับตนเอง หุนหันพลันแล่นใจร้อน รอคอยไม่เป็น สมาธิสั้น วอกแวกง่าย (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2563) ทั้งนี้ในพื้นที่จังหวัดปัตตานียังไม่พบข้อมูลการประเมิน EFs ของเด็กปฐมวัยแต่อย่างใดนอกเหนือจาก IQ และพัฒนาการสงสัยล่าช้ามากที่สุดที่พบข้อมูล เชิงประจักษ์ว่าเป็นปัญหาของเด็กปฐมวัยในพื้นที่นี้ เป็นข้อมูลที่ทำทนายในการหาแนวทางเพื่อแก้ไขพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 กำหนดแนวคิดสำคัญในการฝึกฝนเด็กปฐมวัย ผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เปิดโอกาสให้เด็กปฐมวัยคิด ลงมือทำ เตรียมความพร้อมให้เด็กปฐมวัยมีทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการใช้ชีวิตในอนาคต โดยการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยควรจัดกิจกรรม ในรูปแบบบูรณาการ ผ่านการเล่นให้เด็กปฐมวัยได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ พัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์/จิตใจ สังคมและสติปัญญา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) อีกทั้งหนังสือนิทานเป็นสื่อการเรียนรู้การสอน ในสถานศึกษาที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดประสบการณ์การเล่นิทานจึงเป็นรูปแบบหนึ่ง que เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ผ่านการฟัง อ่าน เล่า ทำกิจกรรมจากหนังสือนิทาน การอ่านนิทาน หรือหนังสือที่มีคุณภาพจะทำให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ที่เติบโต สามารถสร้างรอยต่อและพัฒนาสมอง ซึ่งการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อเสริมสร้างทักษะ EFs และพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เป็นการ จัดประสบการณ์บูรณาการร่วมกับการทำกิจกรรม โดยใช้หนังสือนิทานผ่านการเล่า การเล่น การให้โอกาสเด็กปฐมวัยคิด เลือกตัดสินใจ วางแผนและลงมือกระทำ ด้วยตนเองตามแนวคิดไฮสโคป (High Scope) ที่เน้นการเรียนรู้แบบลงมือกระทำ เด็กปฐมวัยได้จัดกระทำกับวัตถุ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ความคิด และเหตุการณ์ จนกระทั่งสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่าน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการวางแผน ขั้นการปฏิบัติ และขั้นการทบทวน ผ่านสื่อการสอนที่หลากหลาย (วรนาท รักสกุลไทย และนฤมล เนียมหอม, 2551) และได้เลือกใช้หนังสือชุดชุดออกฮาดิมีมบาจ เป็นประโยคภาษาขมลายูแปลว่า รักการอ่าน จำนวน 12 เรื่อง เป็นหนังสือที่ครูระดับปฐมวัยในพื้นที่ชายแดนภาคใต้เป็นคณะผู้จัดทำและมีผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการเป็นผู้ดูแลและร่วมจัดทำ (สรินญา ปุติ, 2565)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว จึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง การจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทานที่มีต่อทักษะการคิดเชิงบริหารและพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในโรงเรียน เขตพื้นที่จังหวัดปัตตานี เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงบริหารและการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน ซึ่งจะช่วยให้เด็กปฐมวัยเกิดทักษะ EFs และ

พัฒนาการได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการใช้หนังสือนิทานสามารถจัดกิจกรรมกระตุ้นทักษะ EFs และพัฒนาการในขณะที่ได้กบฏม้วยฟังนิทานแต่ละหน้าผ่านการใช้คำถามกระตุ้นและการทำกิจกรรมต่อเนื่องจากการฟังนิทาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน
2. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ใช้วิธีกึ่งทดลอง (Quasi - experimental)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักเรียนปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 2 ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนชุมชนบ้านปยุต กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 2/1 ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนชุมชนบ้านปยุต จำนวน 31 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ 1) คัดเลือกตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จับสลาก จำนวน 1 ห้องเรียน และ 2) ทดสอบระดับทักษะการคิดเชิงบริหารจากแบบประเมินทักษะ EFs ที่ได้จัดทำขึ้นและวัดระดับพัฒนาการจากแบบประเมินพัฒนาการตามคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (Development Surveillance and Promotion Manual: DSPM) หากผลรวมของเกณฑ์คะแนนทักษะการคิดเชิงบริหารอยู่ในระดับต่ำและเกณฑ์คะแนนพัฒนาการไม่ผ่านอย่างน้อย 1 ด้านถือว่าผ่านเกณฑ์ ประกอบด้วยเกณฑ์คัดเข้า ได้แก่ 1) เด็กอายุ 4 ปี - 4 ปี 11 เดือน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นอนุบาล 2 2) พ่อ แม่ หรือผู้ดูแลเด็กยินยอมให้เด็กเข้าสู่กระบวนการวิจัย 3) เด็กสามารถสื่อสารภาษาไทยได้ และ 4) ผลรวมของเกณฑ์คะแนนทักษะการคิดเชิงบริหารอยู่ในระดับต่ำและเกณฑ์คะแนนพัฒนาการไม่ผ่านอย่างน้อย 1 ด้าน และเกณฑ์คัดออก ได้แก่ 1) เด็กปฐมวัยไม่สามารถอยู่ในกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนครบ 80 % และ 2) เด็กปฐมวัยมีปัญหาสุขภาพกาย เช่น ไม่สบาย เป็นต้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 สร้างแบบประเมินทักษะการคิดเชิงบริหาร (EFs) ประกอบด้วย 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิดเชิงบริหาร 2) สร้างแบบประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยโดยยึดองค์ประกอบ 9 ด้าน ของสุภาวดี หาญเมธี (สุภาวดี หาญเมธี, 2564) ซึ่งสร้างข้อคำถามจากคำสำคัญของนิยามทักษะการคิดเชิงบริหารในแต่ละด้าน เพื่อใช้ประเมินการแสดงพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 27 ข้อ ได้แก่ ด้านความจำที่นำมาใช้งาน (Working Memory) จำนวน 3 ข้อ ด้านการยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง (Inhibitory Control) จำนวน 3 ข้อ ด้านการยืดหยุ่นความคิด (Shift/Cognitive Flexibility) จำนวน 3 ข้อ ด้านการจดจ่อใส่ใจ (Focus/Attention) จำนวน 3 ข้อ ด้านการควบคุมอารมณ์ (Emotional Control) จำนวน 3 ข้อ ด้านการติดตามประเมินตนเอง (Self-Monitoring) จำนวน 3 ข้อ ด้านการริเริ่มและลงมือทำงาน (Initiating) จำนวน 3 ข้อ ด้านการ

วางแผนและการจัดระบบดำเนินการ (Planning & Organizing) จำนวน 3 ข้อ ด้านความพากเพียรมุ่งสู่เป้าหมาย (Goal-Directed Persistence) จำนวน 3 ข้อ โดยเกณฑ์คะแนนทักษะการคิดเชิงบริหารมี 5 ระดับ ดังนี้

- 4 หมายถึง เด็กปฏิบัติพฤติกรรมตรงตามข้อคำถามนั้น ๆ ทุกวัน (7 วัน/สัปดาห์)
- 3 หมายถึง เด็กปฏิบัติพฤติกรรมตรงตามข้อคำถามนั้น ๆ เกือบทุกวัน (5 - 6 วัน/สัปดาห์)
- 2 หมายถึง เด็กปฏิบัติพฤติกรรมตรงตามข้อคำถามนั้น ๆ บางวัน (3 - 4 วัน/สัปดาห์)
- 1 หมายถึง เด็กปฏิบัติพฤติกรรมตรงตามข้อคำถามนั้น ๆ นาน ๆ ครั้ง (1 - 2 วัน/สัปดาห์)
- 0 หมายถึง เด็กไม่ปฏิบัติพฤติกรรมตรงตามข้อคำถามนั้น ๆ เลย

และผลรวมของเกณฑ์คะแนนทักษะการคิดเชิงบริหาร 9 ด้าน ด้านละ 12 คะแนน มี 3 ระดับ ดังนี้

- 73 - 108 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนทักษะการคิดเชิงบริหาร อยู่ในระดับสูง
- 37 - 72 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนทักษะการคิดเชิงบริหาร อยู่ในระดับกลาง
- 0 - 36 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนทักษะการคิดเชิงบริหาร อยู่ในระดับต่ำ

3) นำแบบประเมินที่พัฒนาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะการคิดเชิงบริหาร 2 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหาแล้วนำผลการพิจารณาคำนวณค่าความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) คัดเลือกข้อที่มีค่าความสอดคล้อง .60 ขึ้นไป แบบประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารมีค่า IOC ระหว่าง 0.80 - 1.00 4) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และ 5) นำแบบประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ปฐมวัยชายและหญิง ชั้นอนุบาล 2 ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนชุมชนบ้านสะนิง ระดับความเชื่อมั่น คือ 0.93

3.2 แบบประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโดยยึดตามคู่มือ DSPM ของกระทรวงสาธารณสุข แบ่งเป็น 2 ช่วงอายุ ซึ่งในแต่ละช่วงอายุมีข้อคำถามที่แตกต่างกัน (กระทรวงสาธารณสุข, 2562) ได้แก่

ตารางที่ 1 จำนวนข้อคำถามแบบประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยตามคู่มือ DSPM จำแนกตามช่วงอายุ

พัฒนาการ	ช่วงอายุ	
	4 ปี 1 เดือน - 4 ปี 6 เดือน	4 ปี 7 เดือน - 4 ปี 11 เดือน
ด้านการเคลื่อนไหว	1	1
ด้านกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา	1	1
ด้านการใช้ภาษา	1	1
ด้านการเข้าใจภาษา	1	1
ด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม	1	1

โดยเกณฑ์คะแนนพัฒนาการ คือ ผ่าน เท่ากับ 1 ไม่ผ่านเท่ากับ 0 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนพัฒนาการมี 6 ระดับ ดังนี้

- 5 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนพัฒนาการสมวัย 5 ด้าน
- 4 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนพัฒนาการสมวัย 4 ด้าน
- 3 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนพัฒนาการสมวัย 3 ด้าน
- 2 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนพัฒนาการสมวัย 2 ด้าน

1 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนพัฒนาการสมวัย 1 ด้าน

0 ผลรวมของเกณฑ์คะแนนพัฒนาการไม่สมวัย

3.3 สร้างแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดโฮสโคป จำนวน 12 แผน โดยเชื่อมโยงกับหนังสือ นิทานชุดชูกอฮาดิมิมบาจ (1 แผนต่อ 1 เรื่อง) ประกอบด้วย เวลา สำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สื่อและอุปกรณ์ การประเมินผล และวิธีดำเนินการกิจกรรม ประกอบด้วย 1) นำแบบประเมินที่พัฒนาให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้าน ทักษะการคิดเชิงบริหาร 2 ท่าน มีค่า IOC ระหว่าง 0.80 - 1.00 และ 2) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.4 สร้างแบบบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดโฮสโคป ได้แก่ 1) สร้างแบบบันทึกผล หลังการจัดประสบการณ์ ประกอบด้วย ผลการจัดประสบการณ์: ขั้นนำ ขั้นวางแผน ขั้นดำเนินการ ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข และ 2) นำแบบบันทึกที่พัฒนาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะการคิดเชิงบริหาร 2 ท่าน มีค่า IOC ระหว่าง 0.80 - 1.00 และ 3) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 สร้างแบบแผนการทดลอง ได้สร้างแบบแผนการทดลองและดำเนินการทดลองตามแบบ แผนการทดลองแบบ One group pretest posttest design (Fitz, G. et al., 1987) ดังนี้

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	PRETEST	TREATMENT	POSTTEST
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X แทน การจัดประสบการณ์ตามแนวคิดโฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการ ดังนี้ 1) ขั้นก่อนการทดลอง ประกอบด้วย 1.1) ดำเนินการสร้าง เครื่องมือและนำส่งเครื่องมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือและปรับปรุงเครื่องมือตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 1.2) ขออนุญาตวิจัยในมนุษย์ เพื่อยืนยันการทำงานวิจัยบนฐานของการยอมรับและ ถูกต้องตามหลักจรรยาบรรณของนักวิจัย ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เกี่ยวข้องกับกลุ่มเด็กปฐมวัย ถือเป็นกลุ่มเปราะบาง ทางสังคม 1.3) ขออนุญาตดำเนินการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี และ 1.4) ขออนุญาตดำเนินการวิจัยไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือและประชุมชี้แจง เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ 2) ขั้นเตรียมการทดลอง ประกอบด้วย 2.1) ประสานงานผู้บริหารโรงเรียนและคุณครู ระดับปฐมวัย เพื่อพบผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะเกิด ขึ้นกับผู้วิจัยและตัวอย่างอย่างละเอียด เพื่อขอความยินยอมจากผู้ปกครองผ่านเอกสารชี้แจงพร้อมคำยินยอมพร้อมใจ สำหรับเด็กอายุ 4 ปี และสร้างความคุ้นเคยกับเด็กปฐมวัยใน 1 สัปดาห์แรก ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นความลับ ผลการวิจัยจะนำเสนอเป็นภาพรวมและใช้ประโยชน์เพื่อการวิจัยนี้เท่านั้น 2.2) ชี้แจงคุณครูประจำ ชั้นเรียนเกี่ยวกับวิธีการใช้แบบประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารและแบบประเมินพัฒนาการตามคู่มือ DSPM และ

2.3) ประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ก่อนการจัดประสบการณ์ โดยประเมินร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและครูประจำชั้นเรียน และ 3) ขั้นตอนการทดลอง ประกอบด้วย 3.1) วางแผนการดำเนินการจัดประสบการณ์ โดยใช้วัน เวลา กำหนดการตามตารางการเรียนการสอนของโรงเรียน 3.2) ดำเนินการจัดประสบการณ์ผ่าน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นการปฏิบัติ (Do) และขั้นทบทวน (Review) โดยเด็กจะได้คิด เลือก ตัดสินใจ วางแผน และกระทำด้วยตนเอง อีกทั้งเด็กจะได้ประเมินผลงาน ประเมินตนเอง เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมในแต่ละครั้ง ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของการจัดประสบการณ์คุณครูประจำชั้นเรียนจะดูแลเด็กและควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กับผู้วิจัย สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที และ 3.3) ทำการประเมินทักษะการคิดเชิงบริหารและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์ 1 วัน โดยประเมินร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและครูประจำชั้นเรียน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) การวิจัยเชิงปริมาณ ข้อมูลทั่วไป ใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมาน ใช้ paired sample t-test และ 2) การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการกำหนดประเด็นหลักและขอบเขตความหมายของประเด็นหลัก จากนั้นกำหนดรหัสความหมาย และจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นที่กำหนด

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. การเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน เด็กปฐมวัยมีทักษะการคิดเชิงบริหารในภาพรวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ในภาพรวมและรายด้าน

ทักษะการคิดเชิงบริหาร (N=31)	ก่อนการ		หลังการ		T	DF	SIG
	ทดลอง		ทดลอง				
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD			
1) ความจำที่นำมาใช้งาน	3.77	0.43	7.55	1.88	12.60	30	.01
2) การยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง	4.00	0.00	6.26	0.51	24.45	30	.01
3) การยืดหยุ่นความคิด	4.00	0.00	7.58	0.50	39.74	30	.01
4) การใส่ใจจดจ่อ	4.00	0.00	6.23	0.56	22.12	30	.01
5) การควบคุมอารมณ์	4.00	0.00	6.29	0.46	27.64	30	.01
6) การติดตาม ประเมินตนเอง	4.00	0.00	4.68	1.19	7.82	30	.01
7) การริเริ่มและลงมือทำงาน	3.00	0.00	6.68	0.75	19.94	30	.01
8) การวางแผนและการจัดระบบดำเนินการ	4.00	0.00	6.29	0.46	27.64	30	.01
9) ความพากเพียรมุ่งสู่เป้าหมาย	4.55	0.68	7.84	0.97	39.70	30	.01
ทักษะการคิดเชิงบริหารโดยรวม 9 ด้าน	35.32	0.95	59.39	6.25	22.50	30	.01

*p < 0.01

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ในภาพรวม เด็กปฐมวัยมีทักษะการคิดเชิงบริหารในภาพรวมหลังการทดลอง ($\bar{X} = 59.39$, $SD = 6.25$) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 35.32$, $SD = 0.95$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการในภาพรวม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ในภาพรวม

ช่วงอายุ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		T	DF	SIG
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
ช่วงอายุ 4 ปี 1 เดือน - 4 ปี 6 เดือน (15 คน)	2.20	0.94	3.80	0.94	8.41	14	.01
ช่วงอายุ 4 ปี 7 เดือน - 4 ปี 11 เดือน (16 คน)	3.31	0.60	4.63	0.50	8.72	15	.01

*p < 0.01

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ในภาพรวม เด็กปฐมวัยช่วงอายุ 4 ปี 1 เดือน - 4 ปี 6 เดือน มีพัฒนาการหลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.94$) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.20$, $SD = 0.94$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และช่วงอายุ 4 ปี 7 เดือน - 4 ปี 11 เดือน มีพัฒนาการหลังการทดลอง ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.50$) สูงกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 3.31$, $SD = 0.60$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน เด็กปฐมวัยมีทักษะการคิดเชิงบริหารในภาพรวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทานเป็น การจัดสถานการณ์และให้โอกาสเด็กคิด เลือกรับ ตัดสินใจ วางแผน และลงมือกระทำ ซึ่งขั้นนำพัฒนาทักษะ EFs ด้านความจำที่นำมาใช้งาน กล่าวคือ เด็กตั้งประสบการณ์เดิมในชีวิตของตนเอง มาเชื่อมโยงกับนิทาน หรือคิดต่อยอด สำหรับการใช้ในชีวิตประจำวัน และการทำกิจกรรม ขั้นวางแผนพัฒนาทักษะ EFs ด้านการยับยั้งชั่งใจ คิดไตร่ตรอง ด้านการยืดหยุ่นความคิด ด้านการควบคุมอารมณ์ กล่าวคือเด็กใช้วิธีการสื่อสารระหว่างกันเพื่อเปลี่ยนมุมมองตามเสียงข้างมาก ซึ่งมุมมองที่ถูกเลือกตามความสนใจของเด็กจะส่งเสริมให้เด็กเกิดการยอมรับ และด้านความจำที่นำมาใช้งาน ด้านการวางแผนและการจัดระบบ ดำเนินการ กล่าวคือ เด็กตั้งประสบการณ์เดิมในชีวิตของตนเอง หรือเนื้อหาในนิทานที่ตรงกับหัวข้อตามมุมมองที่เลือกคิดต่อยอดในการทำกิจกรรมว่าควรที่จะทำอะไร อย่างไร ขั้นการปฏิบัติพัฒนาทักษะ EFs ด้านการจดจ่อใส่ใจ ด้านการริเริ่มลงมือทำ ด้านความพากเพียรมุ่งสู่เป้าหมาย กล่าวคือ เด็กทำกิจกรรม

ต่อเนื่องด้วยความพยายาม ความมุ่งมั่น ตามระยะเวลาที่กำหนดจนสำเร็จ แม้ว่าจะมีอุปสรรค เด็กจะค้นหาวิธีการ แก้ไขปัญหาจนได้ ขึ้นทบทวนพัฒนาทักษะ EFs ด้านการติดตาม ประเมินตนเอง กล่าวคือ เด็กตรวจสอบตนเอง ตรวจสอบผลงานของตนเองผ่านวิธีการต่าง ๆ เด็กบอกได้ว่าทำสิ่งใดได้ดี ชอบสิ่งไหน หรืออยากเพิ่มเติมในส่วนใด เพื่อให้ผลงานของตนเองในครั้งต่อไปดีขึ้น ผู้วิจัยจะคอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ เสริมสร้างพลัง จากการกระตุ้นผ่านคำพูดและสอดแทรกคำสั่ง หรือวิธีการต่าง ๆ การแสดงท่าทางต่าง ๆ เพื่อให้เด็กคิด ริเริ่ม พูด แสดงความคิดเห็นจากการคิดทบทวนเรื่องราวที่ผ่านมา หรือเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น มีแรงจูงใจ มีกำลังใจที่จะทำ กิจกรรม หรือสร้างสรรค์ผลงาน จึงส่งผลให้เกิดทักษะการคิดเชิงบริหารและพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เพราะเด็ก สร้างองค์ความรู้จากการลงมือทำกับอุปกรณ์จริง หรือปฏิสัมพันธ์กับสังคม สิ่งแวดล้อม เป็นประสบการณ์ตรงผ่าน หลักปฏิบัติ 3 ประการ วางแผน ปฏิบัติ ทบทวน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนิษา ภารตระศรี และชวนพิศ รักษาพวก พบว่า EFs ของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุนิษา ภารตระศรี และชวนพิศ รักษาพวก, 2565)

2. การเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน ในภาพรวมเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 4 ปี 1 เดือน - 4 ปี 6 เดือน มีพัฒนาการหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และช่วงอายุ 4 ปี 7 เดือน - 4 ปี 11 เดือน มีพัฒนาการ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการจัดประสบการณ์ครั้งนี้ ส่งเสริมทักษะร่างกาย ด้านการเคลื่อนไหว ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา การใช้งานอวัยวะส่วนตาและมือให้ สัมพันธ์กัน ผ่านการที่เด็กเคลื่อนไหวร่างกายในท่าทางต่าง ๆ ระหว่างการทำกิจกรรม ด้านการเข้าใจภาษา ผ่านการที่ เด็กฟังนิทานแล้วเข้าใจเนื้อหาในนิทาน สามารถถาม - ตอบ หรือคิดเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาในนิทานกับเหตุการณ์ ในชีวิตประจำวันของตนเองได้ หรือเข้าใจและทำตามคำสั่งของผู้วิจัยได้อย่างถูกต้อง ด้านการใช้ภาษา ผ่านการที่ เด็กสื่อสารกับผู้วิจัย หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนระหว่างการทำกิจกรรม การตั้งคำถาม การบอกเล่าจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นแล้ว และการนำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน การอธิบายผลงานของตนเอง ในรูปแบบต่าง ๆ ให้ผู้วิจัย หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนเข้าใจในสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้น ด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม ผ่านการที่เด็กสามารถทำตามคำสั่ง หรือสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง รู้จักการขอความช่วยเหลือเมื่อต้องการ แสดงความเห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้นเรียนเมื่อเพื่อนต้องการความช่วยเหลือ หรือมีจิตอาสาช่วยผู้วิจัย โดยสิ่งเหล่านี้เด็กก็มีโอกาสได้ทำอย่างสม่ำเสมอในแต่ละครั้ง นอกจากนี้ยังส่งเสริมทักษะสังคมด้านความรับผิดชอบ ด้านการสื่อสาร และด้านความภาคภูมิใจต่อผลงานที่ทำ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กมลรัตน์ คະນອງเดช และคณะ พบว่า สื่อและของเล่นมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะทางสมองของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กมลรัตน์ คະນອງเดช และคณะ, 2563) เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ กรรณิการ์ สุริยะมาตร พบว่า หลังจากจัดกิจกรรมเสรี ตามแนวคิดไฮสโคปนักเรียนมีระดับพฤติกรรมทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.31$, S.D. = 0.54) มีพฤติกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้นกว่าก่อนพัฒนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (กรรณิการ์ สุริยะมาตร, 2560) นอกจากนี้การจัดประสบการณ์ในครั้งนี้ใช้หนังสือนิทานชุดซูโกฮาตีมีมบาจือ แต่ละเรื่องมีการสอดแทรกเนื้อหาใน ชีวิตประจำวันของเด็ก เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากเรื่องใกล้ตัว และยังสอดคล้องกับที่ Puti S., et al. กล่าวว่า ในบริบท พื้นที่วิถีชีวิตของพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ส่งเสริมให้เด็กมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น และ

เนื้อหาในหนังสือนิทานเป็นประโยชน์ซ้ำ ๆ ส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา ผักผ่อนให้เด็กรักการอ่าน มีคลังคำศัพท์เพิ่มขึ้น เตรียมพร้อมสำหรับการพูด อ่าน และเขียน การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของบุคคลจะส่งผลให้เกิด ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (Puti, S. et al., 2021)

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงบริหารของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัด ประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน เด็กปฐมวัยมีทักษะการคิดเชิงบริหารในภาพรวมหลังการ ทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เนื่องจากการจัด ประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน เด็กได้คิด เลือกรับ ตัดสินใจ วางแผน ตามหัวข้อที่กำหนดใน แต่ละครั้ง จากนั้นเด็กลงมือกระทำด้วยตนเองอย่างอิสระ ลองผิดลองถูกจากการทำกิจกรรม หรือการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น เพื่อผลลัพธ์ตามที่วางเป้าหมายไว้ภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมเด็กทบทวน การสร้างสรรค์ผลงานของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน รู้จักชื่นชม ให้กำลังใจผู้อื่น นำไปสู่การพัฒนาทักษะการคิด เชิงบริหาร และการเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน ในภาพรวม เด็กปฐมวัยช่วงอายุ 4 ปี 1 เดือน - 4 ปี 6 เดือน มีพัฒนาการหลังการทดลองสูง กว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และช่วงอายุ 4 ปี 7 เดือน - 4 ปี 11 เดือน มีพัฒนาการหลัง การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เนื่องจากการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน พัฒนาพัฒนาการทุกด้านจากการทำกิจกรรม ตามมุมในแต่ละครั้ง กล่าวคือ เด็กใช้ทุกส่วนของร่างกายทั้งการเดิน วิ่ง กระโดด หยิบจับสิ่งของ เป็นต้น เด็กฟัง นิทานก่อนการทำกิจกรรม และนำเนื้อเรื่อง ตัวละครไปสร้างสรรค์ผลงานของตนเองด้วยวิธีการต่าง ๆ จนสำเร็จ สามารถอธิบายผลงาน วิธีการทำงานแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียน รู้จักการตั้งคำถาม ตอบคำถาม รู้จักการพูดเพื่อขอ ความช่วยเหลือ หรือการช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เมื่อเด็กได้เรียนรู้และกระทำอย่างสม่ำเสมอ จึงนำไปสู่ การพัฒนาพัฒนาการของเด็กในทุก ๆ ด้าน จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) เนื่องจากการจัดประสบการณ์เด็กได้ปฏิบัติ เฉพาะในห้องเรียน ดังนั้นจึงควรมีการอบรมผู้ปกครอง หรือผู้ที่ดูแลเด็กให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัด ประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติได้นอกเหนือจากห้องเรียน ส่งผล ต่อประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์มากยิ่งขึ้น 2) เนื่องจากวันและเวลาของการจัดประสบการณ์ขึ้นอยู่กับ การบริหารจัดการของคุณครูประจำชั้นเรียน โดยอิงจากกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งส่งผลต่อความต่อเนื่องของการ จัดประสบการณ์ ดังนั้น จึงควรมีการบริหารจัดการการจัดประสบการณ์ในแต่ละสัปดาห์ให้มีความสอดคล้องกัน 3) ควรพิจารณาการขยายผลในโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน นำแนวคิดไฮสโคปและการใช้หนังสือนิทาน มาใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงบริหารและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ซึ่งสามารถเพิ่มทักษะการคิดและการเรียนรู้ ของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) ควรพัฒนาครูผู้สอนในระดับปฐมวัยให้เข้าใจและสามารถจัดกิจกรรมตามแนวคิด ไฮสโคป โดยใช้หนังสือนิทานเป็นเครื่องมือในการสอนและกระตุ้นทักษะต่าง ๆ ของเด็ก และ 5) ควรประเมินผลการ จัดการเรียนรู้อย่างยาว สร้างเครื่องมือประเมินที่ชัดเจนและมีมาตรฐาน เพื่อวัดผลการเรียนรู้และพัฒนาการของ เด็กอย่างต่อเนื่อง ให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาการจัดประสบการณ์ให้เด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ คชนองเดช และคณะ. (2563). ผลการจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อและของเล่นที่มีต่อทักษะ EF ของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนร่วมพัฒนาวิชาชีพครูเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- กรรณิการ์ สุริยะมาตร. (2560). การพัฒนากิจกรรมเสริมตามแนวคิดของไฮสโคป ในการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2562). คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กลุ่มรายงานมาตรฐาน. (2565). ร้อยละของเด็กอายุ 0-5 ปี มีพัฒนาการสมวัย ปีงบประมาณ 2565. เรียกใช้เมื่อ 12 สิงหาคม 2565 จาก https://hdcservice.moph.go.th/hdc/reports/report.php?source= pfor mated/format1.php&cat_id=1ed90bc32310b503b7ca9b32af425ae5&id=4ea15a97238c68583f6d644e47506339
- กัญญารัตน์ ชูเกลี้ยง และคณะ. (2562). การพัฒนาทักษะสมองเพื่อชีวิตที่สำเร็จ (EF) สำหรับเด็กปฐมวัย โดยผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษาการประกอบอาหารประเภทขนมไทยพื้นเมือง 4 ภาค. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- คณะอนุกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ. (2562). รายงานการพัฒนาเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- ธีรชัย บุญยงสิทธิ์พรณ. (2560). สถานการณ์พัฒนาการเด็กปฐมวัยไทยที่อายุ 9, 18, 30, 42 เดือน ปี พ.ศ. 2560 ด้วยคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM). ใน รายงานการวิจัย. กลุ่มเทคนิคบริการ และวิชาการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- นันทา โพธิ์คำ. (2563). ทักษะสมอง EF สำหรับเด็กปฐมวัย. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ร้อยเอ็ด, 9(2), 707-720.
- วนนาท รักสกุลไทย และนฤมล เนียมหอม. (2551). การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านภาษาในประมวลสาระชุดวิชา การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สถาบันพัฒนาอนามัยเด็กแห่งชาติ. (2563). ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพัฒนาการเด็กปฐมวัย. เรียกใช้เมื่อ 2 กรกฎาคม 2567 จาก <https://nich.anamai.moph.go.th/th/general-of-50/193861>
- สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. (2563). ปัญหาพัฒนาการเด็กไทย กับแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับทักษะเด็กในศตวรรษที่ 21. เรียกใช้เมื่อ 12 สิงหาคม 2565 จาก https://www.wold.hsri.or.th/media/news/detail/12472#_ftn2
- สรินญา ปุติ. (2565). ชูโกฮาตีมิมบาจ. กรุงเทพมหานคร: กู๊ดเฮด พรินท์ติ้ง แอนด์ แพคเกจจิ้ง กรุ๊ป.

- สุนิษา ภารตระกูล และชนพิศ รักษาพวง. (2565). ผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะสมอง (EF) ของเด็กปฐมวัย. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 16(2), 353-368.
- สุภาวดี หาญเมธี. (2564). EF ทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตให้สำเร็จและอยู่รอดได้ในโลกที่แปรปรวน (Executive Functions). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ (1987) จำกัด.
- Fitz, G. et al. (1987). How to design a program evaluation. Newbury Park: Sage.
- Puti, S. et al. (2021). Model of the cultural competence and cognitive behavioral therapy for drug addiction rehabilitation in the 3 southern border provinces of Thailand. Kasetsart Journal of Social Sciences, 42(4), 753-760.